

[Pürschel.]

ternes frie Spil i Vold; det ønsker man, har jeg forstaaet, ikke fra nogen Side. Hvis man ikke ønsker dette, saa er det, naar man vil holde Kronen oppe i en nogenlunde rimelig Højde, nødvendigt, at der er en Balance mellem Tilførsel af fremmed Valuta og Forbrug af fremmed Valuta, og det vil sige Balance mellem Eksport og Import. Har man først klaret sig dette, maa man ogsaa være paa det rene med, at denne Balance kan tilvejebringes ad to Veje, enten ved en Regulering af Valutaforbruget eller ved Importbegrænsninger under en eller anden Form. Dér vil vi fra konservativ Side jo afgjort foretrække Toldvejen, som vi anser for den, der i Virkeligheden skaber de færreste Ulemper.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at Valutahandelen var endnu fri her i Landet, og dette var Grunden til, at han kunde gaa med til dette Lovforslag. Dertil vil jeg gerne sige, at naar det er en Kendsgerning, at Tilførselen af fremmed Valuta er mindre end Efterspørgselen, kan alle Krav paa fremmed Valuta selvsagt ikke opfyldes, og saa maa der ske en Udskyden. Denne kan enten ske saaledes, som vi faar Ordet her, nemlig efter den Orden, hvori vi har begæret det, eller den kan ske efter en Vurdering af de Krav, der skal fyldestgøres. Udenom dette kommer man ikke ved nogen som helst Talemaader eller Betragtninger, eller hvad man i øvrigt har fremført.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal med Hensyn til Forbudet mod Eksport af danske Kroner sagde, at det kunde han ogsaa gaa med til, dog under den naturlige Forudsætning, som han havde faaet tilsikret ved Henvendelse til Regeringen, at man skulde have Lov til at eksportere danske Kroner, naar det skete til Opfyldelse af Krav, som skønnes nødvendige, saa er dertil at sige, at der opstaar jo straks det Spørgsmaal: Hvem er det, der skal skønne over dette? Er det Handelsministeren med Tilslutning af Valutaudvalget, eller er det Nationalbanken, eller er det Privatbankerne, eller er det den paagældende selv? Hvem skønner?

Naar man har givet denne Tilladelse, saa har man i Virkeligheden sagt, at man vil tillade et større Forbrug af fremmed Valuta end det, der svarer til Tilførselen; det er det, man har sagt; men et saadant Merforbrug kan ikke ske, uden at den danske Krone devalueres. Den logiske Tanke i dette Lovforslag er, at man skal have Oplysning om, hvad der er til Raa-

dighed af fremmed Valuta, og at denne skal overføres til dansk Valuta for at kunne stilles til Raadighed for Importen. Men i samme Øjeblik man siger, at de Krav, der skønnes nødvendige, skal opfyldes udenom dette, har man sprængt dette Lovforslags Rammer. Det maa man gøre sig klart. Dette har jeg villet sige saa klart, som jeg haaber nu at have sagt det.

Holstein: Det er en overordentlig diktatorisk Myndighed, som den højtærede Regering har erhvervet sig paa det møntpolitiske Omraade. Først Loven for to Maaneder siden, som giver den højtærede Handelsminister og den højtærede Regering fuldt Herredømme over Nationalbanken og Nationalbankens Dispositioner, men selvfølgelig ogsaa under fuldt Ansvar for den højtærede Handelsminister og den højtærede Regering. Det gaar ikke an, at den højtærede Regering vil skubbe Hovedansvaret for Nationalbankens Dispositioner i den Situation, vi staar i, over paa Nationalbanken, og at Nationalbankens Ledelse vil skubbe Hovedansvaret over paa den højtærede Regering. Det er en Ansvarssocialisering, som er absolut forkastelig og skæbnesvanger under saadanne Forhold, som vi befinder os i.

Ansvarer er helt og fuldt den højtærede Regerings, som har ønsket Kontrollen og Herredømmet og Magten over Nationalbanken. Og naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtaler, at Valutaudvalget har et Medansvar svarende til Ministerens, fordi Ministeren skal forhandle med Valutaudvalget, saa vil jeg dertil sige, at fordi det er Ministerens Pligt at spørge Partiernes i Rigsdagen om deres Mening, inden den højtærede Minister handler og træffer Dispositioner, faar de paagældende Partier og deres Ledelse aldeles ikke et Medansvar svarende til Ministerens.

Og dernæst dette Lovforslag. Ja, det giver i Virkeligheden ogsaa den højtærede Regering udover den møntpolitiske Beføjelse, den allerede har faaet, en vidtgaaende diktatorisk administrativ Myndighed. Den faar Lov til at give Paalæg om Overførelse til dansk Valuta af danske Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet. Nu vil jeg gerne spørge, hvorledes den højtærede Regering tænker sig at anvende denne Beføjelse i Praksis. Skal Forholdet være det, at danske Eksportører overhovedet ikke maa lade udenlandsk Tilgodehavende blive staaende i Udlandet i kortere eller længere Tid, naar de skylder i Udlandet? Skal Forholdet være det, at medmindre danske Eksportører